

1546**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 2 września 2003 r.

w sprawie szczegółowych zasad wykonywania praktyk religijnych i korzystania z posług religijnych w zakładach karnych i aresztach śledczych

Na podstawie art. 106 § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Skazani mają prawo uczestniczyć w nabożeństwach i spotkaniach, także indywidualnych, o charakterze religijnym, które odbywają się w kaplicy lub innym odpowiednio przystosowanym do tego celu pomieszczeniu albo miejscu na terenie zakładu karnego lub aresztu śledczego, zwanych dalej „zakładem”, zgodnie z ustalonym porządkiem wewnętrznym zakładu.

2. Porządek wewnętrzny w zakresie wykonywania praktyk religijnych i korzystania z posług religijnych dyrektor zakładu ustala w porozumieniu z duchownymi kościołów lub innych związków wyznaniowych, wykonującymi posługi religijne w zakładzie, zwanymi dalej „kapelanami”.

3. Dyrektor zakładu, mając na uwadze względy porządku i bezpieczeństwa zakładu oraz wielkość pomieszczeń i miejsc, o których mowa w ust. 1, ustala w porozumieniu z kapelanami, zasady i kolejność korzystania z tych pomieszczeń i miejsc przez poszczególne grupy skazanych.

4. Praktyki i posługi religijne o charakterze indywidualnym mogą odbywać się również w celach miesz-

kalnych, szpitalnych i izbach chorych, jeżeli nie zakłócają obowiązków w zakładzie zasad porządku i bezpieczeństwa oraz jeżeli zapewnione są warunki prywatności wykonywania tych praktyk i posług.

§ 2. 1. Skazani odbywający karę w zakładzie typu zamkniętego są doprowadzani do pomieszczeń i miejsc, o których mowa w § 1 ust. 1, przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Skazani odbywający karę w zakładzie typu półotwartego lub otwartego do pomieszczeń i miejsc, o których mowa w § 1 ust. 1, udają się bez dozoru funkcjonariusza Służby Więziennej w ustalonej kolejności.

§ 3. 1. W celu zapewnienia skazanym wykonywania praktyk religijnych i korzystania z posług religijnych dyrektor zakładu zawiera umowę z kapelanem o wykonywanie posług religijnych.

2. Podstawę zawarcia umowy o pełnienie funkcji kapelana stanowi skierowanie władzy zwierzchniej lub uprawnionego przedstawiciela kościoła albo innego związku wyznaniowego, wyznaczające go do wykonywania posług religijnych w danym zakładzie.

3. W umowie określa się w szczególności zakres czynności kapelana, zasady jego zastępstwa przez innego duchownego, zakres i zasady korzystania przez kapelana przy wykonywaniu posług religijnych z pomocy innych osób, zasady współdziałania z dyrektorem zakładu oraz przypadki, w których umowa ulega rozwiązaniu.

4. W razie nagłej potrzeby posługi religijnej i niemożności jej udzielenia przez kapelana lub zastępującego go duchownego, dyrektor zakładu zwraca się o jej

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1318, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 111, poz. 1194 i Nr 151, poz. 1686, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 121, poz. 1033 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 111, poz. 1061 i Nr 142, poz. 1380.

udzielenie do innego duchownego tego samego kościoła lub związku wyznaniowego.

§ 4. 1. Dyrektor zakładu zapewnia kapelanowi i osobom, o których mowa w § 3 ust. 3, zapoznanie się z przepisami dotyczącymi w szczególności:

- 1) wykonywania kary pozbawienia wolności;
- 2) obowiązujących w zakładzie zasad porządku i bezpieczeństwa;
- 3) zasad poruszania się po terenie zakładu;
- 4) tajemnicy państwowej i służbowej.

2. W przypadku rażącego naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1, przez kapelana lub zastępującego go duchownego, dyrektor zakładu powiadamia o powyższym władzę zwierzchnie kapelana lub uprawnionego przedstawiciela kościoła albo innego związku wyznaniowego, a w razie ich naruszenia przez inne osoby, o których mowa w § 3 ust. 3, dyrektor zakładu może cofnąć tym osobom uprawnienie do wstępu na teren zakładu.

§ 5. Dyrektor zakładu podejmuje niezbędne czynności w celu zapewnienia odpowiednich warunków do

wykonywania praktyk i postug religijnych oraz korzystania z tych postug, a także zasięga opinii kapelana w sprawie organizacji postug religijnych.

§ 6. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do zasad wykonywania praktyk i postug religijnych oraz korzystania z tych postug przez tymczasowo aresztowanych, chyba że organ, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, ograniczy lub określi sposób korzystania przez tymczasowo aresztowanego z prawa do kontaktowania się z kapelanem wykonującym postugi religijne lub innymi osobami, o których mowa w § 3 ust. 3.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

²⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania praktyk religijnych i korzystania z postug religijnych w zakładach karnych (Dz. U. Nr 139, poz. 904).